

handle de Sager, den har under sig, med den Omhyggelighed og overhovedet i enhver Henseende paa den Maade, som disse Sager have Krav paa. Kriminal- og Politirettens Behandling af Sagerne staar ganske vist, som jeg i min Stilling har saa megen Leilighed til at se, høit over Meget af, hvad man ser, der gjennem Appell kommer ind til Overretten fra Provindserne. Men det Spørgsmaal, om Kriminal- og Politiretten er overbeholdt eller ikke, har den høitærede Justitsminister sat os ude af Stand til at bedømme, thi han har gjort en Brug af Kriminal- og Politirettens Dommere som Kommissionsdommere i en Mængde politiske og andre Sager, der i høit Grad har lagt Beslag paa deres Tid og unddraget dem fra den Tjeneste, som udgjør deres egentlige Embedsgjerning. Naar saa er, kan man ikke bedømme, og den meget ærede Justitsminister har hindret os i at bedømme, hvorvidt Kriminal- og Politiretten, naar dens Dommere kun anvendes til det Hverv, deres Embedsgjerning medfører, trænger til en Forøgelse eller ikke. Jeg tror, at den meget ærede Justitsminister har stædet Kriminal- og Politiretten overordentlig meget ved den ekstraordinære Brug, han har gjort af dens Dommere til Forretninger, der ligge fjernt fra den øvrige Embedsgjerning, hvortil de ere kaldede. Jeg beklager dette i høit Grad, fordi det jo, som jeg vender tilbage til at sige, ligger i Samfundets Interesse, at de mangfoldige kriminelle Sager, der forekomme her i den store Kjøbenhavn, behandles med den Omhyggelighed, Dygtighed og Udførlighed, som de i Virkeligheden kræve, og hvortil udfordres, at Rettens Medlemmer ikke drages bort til andre Hverv, hvorved de forhindres i saa godt som muligt at behandle de Sager, der ligge nærmest for deres Embedsgjerning, den Gjerning, til hvilken de i Virkeligheden kun ere kaldede.

Lauridsen: Jeg skal kun kortelig motivere min Afstemning med Hensyn til to Endringsforslag, nemlig Nr. 40 og 41. Med Hensyn til Endringsforslag Nr. 41 er jeg enig i, hvad der i saa Henseende er sagt af den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen), og jeg skal ikke komme ind paa den af disse ærede Medlemmer fremhævede retlige Side af Sagen. Jeg har imidlertid tillige en reel Grund til at stemme med Udvalgets Flertal paa dette Punkt, og det er særlig de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds

(Klein), der give mig Anledning til at berøre det. Naar vi se paa Sagen fra et almindelig politisk Standpunkt, kan jeg nemlig ikke se Andet, end at det er en meget Bevilning, der her er forlangt for at slippe ud over et Provisorium og blive fri for det dermed forbundne Ansvar, og at Forslaget ikke kan være stillet for i Almindelighed at komme bort fra Rettens Overbeholdelse, thi det tror jeg, at Enhver, som har noget Kendskab til disse Forhold, navnlig til Sagsførelsen, vil vide, at hvis det er den høitærede Justitsministers Mening med Forslaget at lette en Overbeholdelse, vilde han være gaaet langt videre, saa vilde han ogsaa have bejæret en Bevilling til Forøgelse i Antallet af Overrettens Assessorer. Hvis Meningen ikke var at dække et enkelt bestemt Provisorium, vilde Forslag herom ogsaa være kommet frem; thi efter den praktiske Erfaring, jeg har høstet gennem tre Aar, lider Overretten af en meget større Overbeholdelse end Kriminal- og Politiretten, og Overretten har jo ogsaa kriminelle Sager til Behandling. Jeg vil navnlig nævne Gjælds-kommissionen, der i min Tid har været administreret af, jeg kan vel gjerne sige de tre dygtigste Assessorer i Overretten, og ved hvilken Sagsomheden og Overbeholdelsen er bleven saa stor, at man kun kan kalde det en ren Skandale. Men det, at det ikke er faldet den høitærede Justitsminister ind paa Finantsloven at gaa den Vej, som blev antydet af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, nemlig at stille Forslag om en Bevilling, f. Ex. til en ekstraordinær Assessor i Gjældskommissionen, tyder for mig paa, at denne Bevilling er tagen ene og alene for at dække et Provisorium, og det er for mig tilstrækkelig Grund til at stemme imod den; thi et saadant Forslag, der ikke er motiveret ved Overbeholdelsen i Almindelighed, men kun gaar ud paa en Forøgelse for en Rets Vedkommende, hvis Overbeholdelse man endogsaa delvis selv har været med til at fremme, vil jeg allerede af Realitetss Grunde ikke kunne gaa med til at stemme for. Samtidig vil jeg imidlertid, for det Tilfælde, at der en Gang i Fremtiden skulde komme til at foreligge Forslag om en Forøgelse for en eller anden af Overrettens Afdelingers Vedkommende — eller mulig ogsaa for Kriminal- og Politirettens Vedkommende til en anden Tid — reservere min Ret til at stemme for saadanne Forslag, thi Overretten er efter min Mening utvivlsomt overbeholdt. Min Afstemning her er derimod som sagt blandt andet motiveret ved den reelle Betragtning, at jeg ikke kan se nogen anden praktisk Grund til at stille dette Forslag for